

ΡΟΜΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Χίλια οκτακόσα ογδοήντα πέντε,
τό Κουδέρνο πάει πρίμα με πονέντε.

Ο Ρωμῆος τήν εβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θά βγαίνει,
ή'σαν ἔχω ἔξοπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιὰτί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κ' ἔκκ' φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

δὲν θά ἔχουμε τετῆρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμ ἐ.
Μέσ' στῶν φόρων τήν ἀντάρα — κι' ὁ Ρωμῆός μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τήν δίνη ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλέως δὲν μᾶς μέλει.

Ἐνδεκάτη τοῦ Μαΐου,
κι' ἑναρξίς Κοινοβουλίου.

Ἐξήντα νούμερο-κι' οὐτῶ,
καὶ τὸ κεφάλι μας πηκτό.

Ἀνοίγομεν καὶ τὴν βουλὴν μὲ σπουδαιότητα πολλήν.

Πανεπιστήμιος βλέπομεν τοῦ ἔθνους τοὺς πατέρας
καὶ ἐπιστῆν μας κι' ἔμπροσθεν συνηθροισμένους πάλιν
μετὰ τὰς τῶον σοβαρὰς τῆς ἐκλογῆς ἡμέρας
καὶ μετὰ τὴν εὐγενῆ καὶ πεισματωδῆ πάλην.
Κ' ἴσως διὰ τῶν νέων μας αὐτῶν ἀντιπροσώπων
καὶ καλὸν νὰ φέρωμεν ταχέως εἰς τὸν τόπον.

Μετ' ὅλων τῶν Δυνάμεων, καθὼς γνωρίζετ' ὅλοι
αἱ σχέσεις εἶναι φιλικαὶ ὥς καὶ πρὸ χρόνων ἦσαν,
καὶ μόνον Βούλγαροι τινὲς ἐν τῇ Φιλιππουπόλει
τὴν ἐθνικὴν σημαίαν μας ἐξέσχισαν μὲ λύσσαν,
κι' ἤρπασαν τὰ σύμβολα καὶ ὕψισαν τὸ Στέμμα,
χωρὶς πολλοῦ Ἑλληνος νὰ τρέξη λίγο αἷμα.

Ἀλλὰ δὲν πταίουν εἰς αὐτὸ τὰ πλήθη τῶν Βουλγάρων,
ὁ Πρόξενός μας ἔκαμε αὐτὸ τὸ μ α λ ε β ρ α σ ι,
ὅπως ἀπεράσειεν ἐν μέσῳ τῶν βαρβάρων
τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἀνακτος λαμπρῶς νὰ ἑορτάσῃ.
Ἐνθ', ἂν δὲν ἐώρταζε κι' ἐκάθητο 'στ' αὐγά του,
ποτέ δὲν θά ἐπείραζε κανεὶς τὰ σύμβολά του.

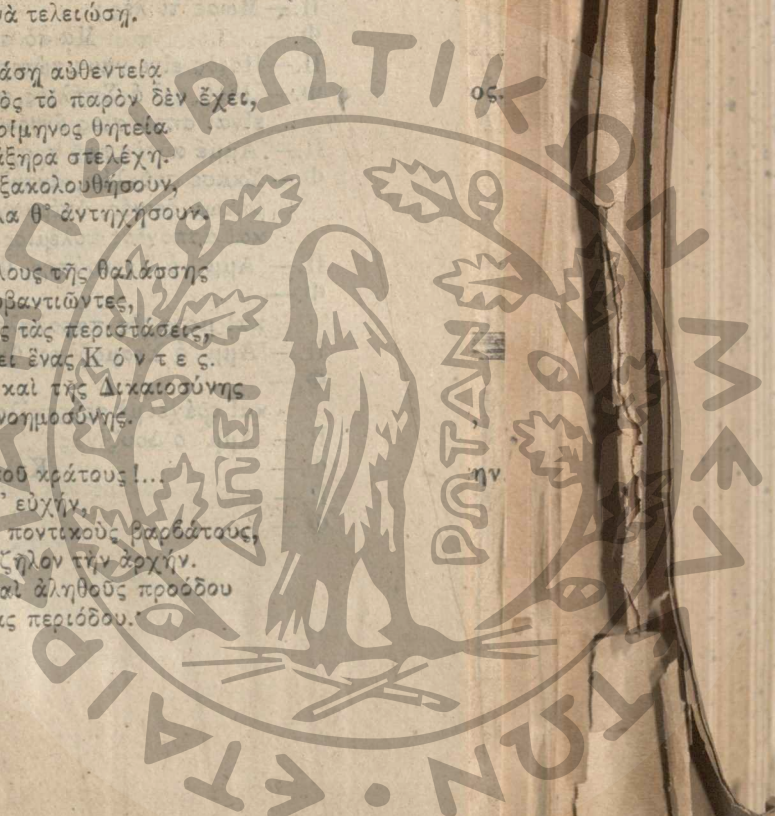
Ἐν τοῖς αὖν ἐπάθαμεν κι' αὐτὸ τὸ ρεζιλίκι,
ἐν μᾶς ἐποδοκύλισαν οἱ ὄχλοι τῶν Βουλγάρων,
καὶ καὶ καυχῶνται σήμερον ἐπὶ τῇ νέᾳ νίκῃ,
ὅτι αὐτὰ δὲν κάμουν τίποτα καὶ . . . τὸν κακὸν των φλάρον.
Καὶ! Δὲν μειοῦται δι' αὐτῶν τοῦ Ἑλλήνος ἡ θέσις,
καὶ μένουσιν μ' ὅλους φιλικαὶ τοῦ κράτους μας αἱ σχέσεις.

Ὡς πρὸς τὰ Οἰκονομικά, καθεὶς καλῶς γνωρίζει
πῶς πάντες παριστάνομεν τὴν χώραν χρεωκόπον,
καὶ ὥς ἐκ τούτου Τράπεζα καμμία δὲν δανεῖζει
οὐδ' ἐν ἑκατομύριον εἰς τὸν μουφλούζην τόπον.
Ἐν τοῖς αὖν, κι' ἂν κανεὶς λεπτὸν δὲν θέλῃ νὰ μᾶς δώσῃ,
κι' αὐτὸ τὸ Ἰσοζύγιον ἔμπορεῖ νὰ τελειώσῃ.

Ὡς πρὸς τὰ ὅπλα λέγομεν ἐν πάσῃ ἀθηντεία
πῶς χρεῖαν ὅπλων ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχει,
πῶς πρέπει νὰ καταργηθῇ καὶ τριμήνος θητεία
καὶ ν' ἀπομείνουν μοναχὰ κατὰξῆρα στελέχη.
Ἀλλ' ὅμως αἱ παρασκευαὶ θά ἐξακολουθήσουν,
κι' ἅμα δοθῇ τὸ σύνθημα τὰ ὅπλα θ' ἀντηχήσουν.

Καὶ τώρα ὅσον ἀφορᾷ τοὺς στόλους τῆς θαλάσσης
σὰς λέγομεν εὐέλπιδες καὶ κορυβαντιῶντες,
ὅτι πολλὰ προσμένομεν σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις,
ἀφοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπάρχει ἕνας Κ ό ν τ ε ς.
Πλὴν καὶ τὰ τῆς Παιδείας μας καὶ τῆς Δικαιοσύνης
βεβαίως θά καταργηθοῦν μετὰ νοημοσύνης.

Τοιαυτὴ ἡ ἐξαιρετος πολιτικὴ τοῦ κράτους! . . .
τὰ ἐξω-εσωτερικὰ θαδίζουσιν κατ' εὐχὴν,
τὸ Κ ε ν τ ρ ι κ ό ν ἐγέμισε μὲ ποντικούς βαρβάτους,
κι' ἄνδρες σοφοὶ κατέλαβον μὲ ζήλόν τὴν ἀρχήν.
Κι' ἐν μέσῳ τῆς θαυμαστῆς καὶ ἀληθοῦς προόδου
κηρύττομεν τὴν ἑναρξιν τῆς νέας περιόδου.

Περικλέτος, Φασουλής,
σ' ένα πάλλο της Βουλής.

Φ.—Αυτή λοιπόν, βρέ Περικλή, είν' ἡ βουλή τοῦ κράτους
μὲ πεινασμένους βουλευτὰς καὶ βουλευτὰς χορτάτους.
Ἐντεῦθεν τῶν διπλωμάτων τὸ θεωρεῖον κείται,
ἐκεῖθεν συναθροίζονται ποικίλοι λωποδύται.
Νά! κύττα τὸν Τραυτεμπεργ μὲ τὸ γαλί 'στὸ μάτι,
μὰ κύτταξε καὶ τὸν Μοῦ, τὸν Γάλλο διπλωμάτη,
κύττα γυναῖκες, Περικλή, ἐν μέσῳ τῆς αἰθούσης,
τὸ 'Αν-λάφ δηλαδὴ τῆς ὄλης πρωτεύουσας.
Κύτταξε τώρα μὴ στιγμὴ ἐκείνη τὴν κυρία,
ὅπου κυττάζει 'στ' ἀντικρὺ, νομίζω, θεωρεῖα.
Μωρὲ γὰρ στάσου, Περικλή, . . . νομίζω πὼς μὲ βλέπει!
Νά! βγάζει τὸ μαντύλι τῆς ὑπούλως ἀπ' τὴν τσέπη.
Μοῦ φαίνεται πὼς καὶ τί 'στὴν ἄλλη ψιθυρίζει...
'Ὡ! ποῖα μαύρη ἀβυσσὸς ἐντεῦθεν μᾶς χωρίζει.
Κυρία μὲ τὸ βυσσινί...

Π.—Στάσε, μωρὲ χαμᾶλη.

Φ.—Κυρία μὲ τὸ ταρλατάν...

Π.—Θὰ φᾶς μιὰ 'στὸ κεφάλι.

Φ.—'Ιδοῦ! 'Ιδοῦ! εἰσέρχεται καὶ ὁ Μητροπολίτης,
ἀλλὰ πολὺ μοῦ ῥίχτηκε αὐτὴ μὲ τὸ γαλί τῆς.
Νά! καὶ τὸ πάλλο, Περικλή, τῶν ἄνω ὑπαλλήλων!...
γὰρ 'δὲς πὼς 'λύσσαξε μ' αὐτοὺς τὸ γυναικεῖον φύλον!
Νά! μπαίνει καὶ ὁ Πρωτοπουργός, ἀλλ' ἄνευ παρασήμερον.

Π.—Μωρὲ μὰ πὼς τὸ ἔπαθε;

Φ.—'Α! ἔγεινε νοήμων.

Νά! καὶ ὁ 'Αντώνης, Περικλή... Στάσου, κύρ 'Αντωνάκη...
'περηφανεύτηκε καὶ σὺ; δὲν μᾶς 'μιλάς λιγάκι;

Π.—Σκάσε, μωρὲ... δὲν σέβασαι τὸν Ὑπουργὸ τοῦ κράτους;

Φ.—Νά! καὶ ὁ Τζάνης, Περικλή, ἑλλοῦστρους ντεπουτάτους.
Νά! καὶ ὁ 'Ρώμας παρεκεῖ, σὲ μιὰ κολῶνα μόνος,
θαλασσοπούλι δυνατὸ καὶ ὁ Νέλσων τοῦ αἰῶνος.

Π.—Μωρὲ τί λές;

Φ.—Μὰ τὸ σταυρό! εἶνε δελφίνι πρῶτης...

Π.—Ποῖός εἶνε ναυτικώτερος; αὐτὸς ἢ ὁ Γκριζώτης;

Φ.—'Ιδοῦ καὶ ὁ Σπήλιος, φίλε μου, ὁ τῆς Δικαιοσύνης!
εἶναι σπουδαῖος ἄνθρωπος καὶ βουλευτὴς Μεσσηνίας.

Π.—'Αμμέ αὐτὸς ποῦ προχωρεῖ μετὰ στολῆς μεγάλης;

Φ.—Σκάσε σοῦ λέω, ἀνὰ κρῆ, καὶ εἰν' ὁ Μαυρομυχάλης,
ῥήτωρ δεινός, ὑπέρμαχος τῆς τριετοῦς θητείας,
καὶ ἀσπονδὸς πολέμου πάσης ἐπιστρατείας.

Π.—'Αμμ' ὁ Τρικούπης, Φασουλῇ;

Φ.—Εἰν' ἄρρωστος κορμάτι,
καὶ μοναχὸς παραλαλεῖ ἀπάνω στὸ κρεβάτι.

Π.—'Αμμ' ὁ Σταμούλης, Φασουλῇ;

Φ.—Εἰν' ἔξω τοῦ Νυμφῶνος;
καὶ τρέχει μὲ τοὺς σκύλους τοῦ μέσῳ 'στοὺς δρόμους μόνος.

Π.—'Αμμ' ὁ Δουζίνης;

Φ.—Καὶ αὐτός.

Π.—'Ο Μάνταλος;

Φ.—Εἰσῆς.

Π.—

Φ.—

Π.—

Φ.—

Π.—

Φ.—

Π.—'Αμμ' ὁ Σχουλούδης;

Φ.—Πέθανε καὶ μὴν ξαναγεννηθῇ.

Π.—Κι' ὁ Στεφανίδης;

Φ.—Οὐ! καὶ αὐτὸς διὰ παντὸς ἐχθρὸς
καὶ ἡ γενναία γλῶσσα τοῦ θαρρεῖς πὼς ἐδουλοῦται.

Π.—'Αμμ' ὁ Τομπάζης;

Φ.—Οὐ! αὐτὸς σχεδὸν κατεποντίσθη.

Π.—Κι' ὁ Καλλιγᾶς;

Φ.—'Στὴν Τράπεζα καὶ αὐτὸς ἐδουλοῦται.

Π.—'Ὡστε αὐτοὺς τοὺς ἐπίασε σὺν ἐπιζωστῇ,
καὶ ἴσως μέσα 'στὴ βουλή δὲν θάχωμ' ἀπαρτία.

Φ.—'Αεὶ μὲν εὐκαιρὸν εἰπεῖν καὶ πάντοτε καὶ τῶν
πὼς ἔπεσε μὲς 'στὴ βουλή πολὺ μεγάλη ψώρα.

Π.—Ποῦ εἶναι ὁ Κοντόσταυλος; ποῦ εἶναι ὁ Δουζίνης;

Φ.—Μὲ τὰς τριακονταμελεῖς ἐπιτροπὰς ἐκείνας;
ποῦ ὁ Σταμούλης, Μάνταλος, Σχουλούδης, Σταμούλης,

συχώρα τους, βρέ Περικλή... δὲν θὰ τοὺς ἐπαινεῖ;

Π.—Ποῦ εἶναι αἱ βουλευτικαὶ τῶν πάλαι συνακταί;

Φ.—Ποῦ τὰ παραπετάσματα; ποῦ αἱ γρονθοκοπήσεις;

Π.—Ποῦ αἱ θαλίσαι, Περικλή, καὶ ποῦ αἱ πανηγύρες;

Φ.—Ποῦ καπνοφάνται φλογεροὶ καὶ ποῦ στραταγισμοί;

Π.—Ποῦ εἶναι οἱ ἐγκάθετοι μετὰ χωροφυλάκων;

Φ.—Μωρὲ γὰρ στάσου, Φασουλῇ... ὁρῶ τὸν Κουρτιάνη.

Π.—Βρέ τὸν μα γ κ ο υ φ η!...

Φ.—Ποῦ λοιπὸν ἤσπαξε;

Π.—'Επέρασε καὶ πέπτωται μόν' ἡ 'Ροζὸν νὰ μείνῃ.

Φ.—'Αλλοίμονον! δὲν ἔμεινε κανένας πατριώτης;

Π.—καὶ ματαιότης φίλε μου, τὰ πάντα ματαιότης.

Φ.—'Αλλὰ τί βλέπω; ἔρχεται καὶ ὁ βασιλεὺς τρεχάτος;

Π.—σὺ πάντ' ἔδωκε τί θὰ 'πῇ καὶ πάλι γὰρ τὸ κράτος.

Φ.—Σὺ πάντ' ἔδωκε τί θὰ 'πῇ καὶ πάλι γὰρ τὸ κράτος.

Π.—Τί λέει, βρέ;

Φ.—Ποικίλα...

Π.—Θαρρῶ πὼς ἀποτείνεται καὶ εἰς τὰ δύο φύλα.

Φ.—Αἱ σχέσεις εἶναι φιλικαὶ καὶ μὲ τὰς τρεῖς Δυνάμεις.

Π.—Αὐτὸ ἐστὶ εὐχάριστον...

Φ.—Τὶ διάβολο νὰ κάμῃ;

Π.—'Ιδοῦ!... τὸ ἱσιζύγιον μᾶς λέγει πὼς θὰ γίνῃ.

Φ.—Κι' αὐτὸ ἐστὶ εὐχάριστον...

Π.—Μέτρα πολλὰ προτε...

Φ.—Κι' αὐτὸ ἐστὶ εὐχάριστον...

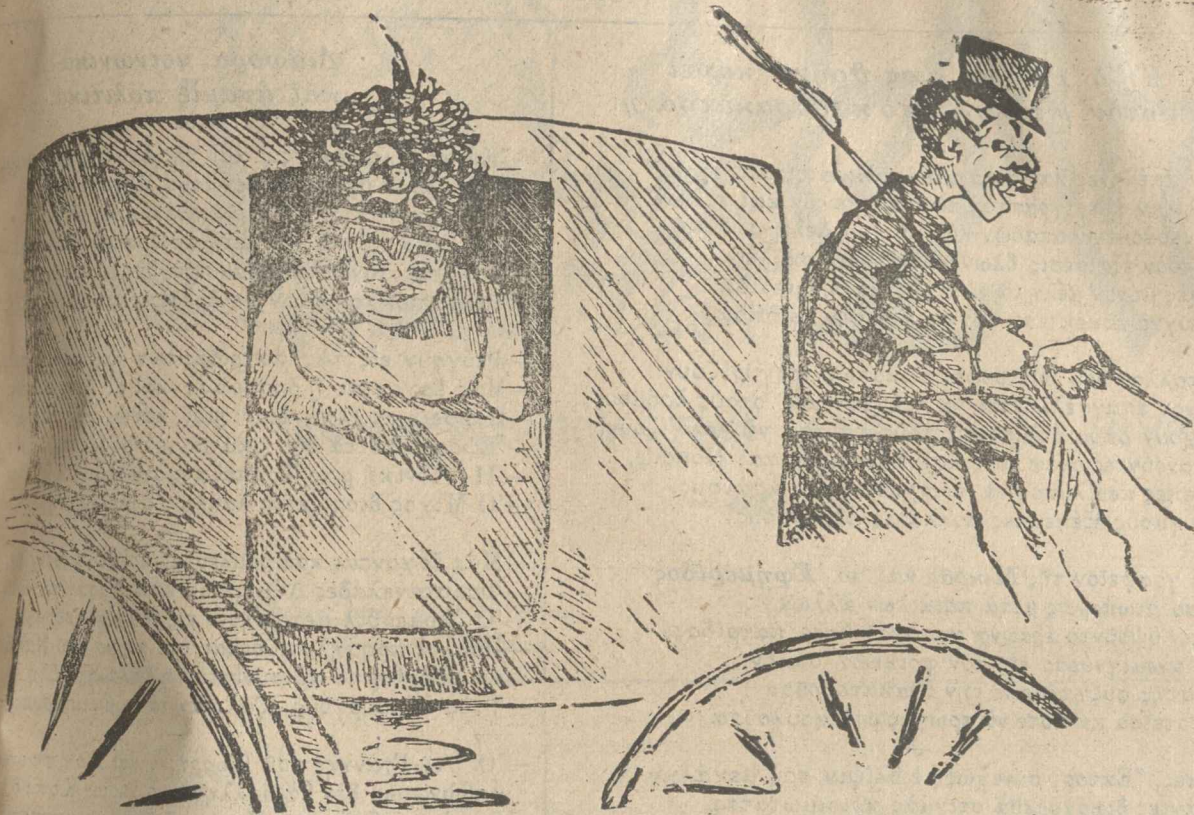
Π.—Θαρρῶ πὼς τελει...

Φ.—Κι' αὐτὸ ἐστὶ εὐχάριστον, καὶ ὁ 'Ελλήν ξεσπά...

Δρὸ τετράστιχα καὶ ἐγὼ εἰς τὸν Βίκτωρα Οὐγὼ.

Πάει, ἀπέθανε καὶ αὐτὸς ὁ ἑξοχος Γαλάτης,
εἰσῆλθε τοῦ Γαβριᾶ ὁ μέγας ποιητής,
ὁ φλογερὸς ἐξορίστος καὶ πρωτεπαναστάτης,
καὶ τῆς παληᾶς μας λεβεντιάς ὁ ἔνθους ὁμνητής.

'Οπου βαρὺ τῆς 'λευθερίας ἐθρόντα τὸ τουφέκι
ἀντήχει τὸ τραγοῦδι του, ἐπέτα ἡ ψυχὴ του...
ἡ Δόξα ἐκουράστηκε στεφάνηα νὰ τοῦ πλέκῃ,
καὶ ὡς ἡμιθέου ἥρωος ἐπέρασ' ἡ ζωὴ του.

'Ἄσμα κοκότας
ἀπὸ τὰς πρῶτας.

Μὰ ἔννοια σου, καὶ πάλι τὴν κάλπη σὺν ἐκθέσῃ,
σοῦ λέμε ἀπὸ τώρα μὲ λόγον τῆς τιμῆς
καὶ ἀπὸ τὸν Τρικκαλιώτη πρὸ κατὰ πὼς θὰ πέσῃ,
γιατὶ θὰ σοῦ ῥιχτοῦμε 'στὰ δυνάτ' καὶ ἐμεῖς.
Θὰ φᾶς, καυμένε, μαῦρο ὅπου θὰ πᾶν γόνα,
καὶ βουλευτὴς δὲν θάδῃς 'στὸν ἅπαντα αἰῶνα.

Τι 'ἔαφνικα 'μὴ μὲρα ἀνέλπιστα θὰ πάθῃς!
τί ἔχεις νὰ τραθήξῃς, Θανάση, καὶ ἀπὸ μᾶς!
Πὼς θὰ τὸ μετανοιώσῃς καὶ γρήγορα θὰ μάθῃς
τῆς τίμιας γυναῖκες καὶ σὺ νὰ ἐκτιμᾷς.
Κατέβα 'στὸ παζάρι καὶ ὅποιον θέλεις 'ρῶτα
τὸ τί ἐστὶ γυναῖκα, τὸ τί ἐστὶ κοκότα.

Τὸ ἀνοικτὸ ἀμάξι δὲν θέλεις, κακομοίρη!...
ἀλλὰ καὶ ἐμεῖς μ' ἀμάξι ἀνὰ τρέχουμε κλεισμένα,
πάντα θὰ βλέπωμ' ἔξω ἀπὸ τὸ παραθύρι,
καὶ ἡ διαταγὴ σου θὰ πᾶν 'στὰ χαμένα.
Κι' ὁ κόσμος θὰ μᾶς βλέπῃ σὺν πρῶτα φανερά,
καὶ σὺ θὰ πεισματῶνῃς, διάβολου μυταρά.

**Κι' ὁ Ῥωμηός μας θοῖνο κάνει
'στὸν μπουλντὸν Καρακατσάνη.**

Λοιπὸν ἀπέθανες καὶ σὺ μπουλντὸν Καρακατσάνη,
πρὸς θλίψιν ἀπερίγραπτον τῶν συγγενῶν καὶ φίλων·
ἐκ τῶν τοσούτων ὁπαδῶν καὶ σὺ τοῦ Δεληγιάννη
ἦσο σχεδὸν ἐξαίρεσις ὄλων τῶν ἄλλων σκύλων!
Δὲν εἶχες μόνον μέλημα νὰ τρῶς καλὴν μερίδα,
ἀλλὰ συχνὰ ἐσκέπτεσο καὶ σὺ γιὰ τὴν πατρίδα.

Ἐνῶ πολλοὶ σου σύντροφοι ἀσκόπως τριγυρίζουν
καὶ μόνον ἐπαγγέλλονται νὰ τρέχουν μὲς 'στοὺς δρόμους,
νὰ βρέχουν ὅπου στέκονται, τοὺς πάντας νὰ γαυγίζουν,
περιφρονοῦντες οὕτω πῶς καὶ Σύνταγμα καὶ Νόμους,
σὺ ἐδλεπες περίλυπος τὰ πράγματα τοῦ κράτους,
καὶ ὀρυγμοὺς ἐξέπεμπες πολλὰκις ὀδυράτους.

Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μικρᾶς καὶ σὺ Ἐφημερίδος
ἐκάθησο σιωπηλὸς μετὰ ποικίλων ἄλλων,
κι' ὅταν ὑφούντο ἑξαφνα κραυγαὶ ὑπὲρ πατρίδος,
σὺ δὲν ἀνεμινύεσο εἰς τὸν φρικτῶδη σάλον,
ἀλλὰ 'στῆς συζητήσεως τὴν ἀνακατοσοῦρα
εὐχαριστεῖσο πάντοτε νὰ τρώγῃς μιὰ κουλούρα.

Ἐδλεπες, Ἐκτορ, συνεχῶς μὲ θλίψιν σου μεγάλην
πῶς πάντες διηρχόμεθα στιγμὰς κρισιμωτάτας,
ἐδλεπες δάνεια πολλὰ καὶ φόρους καὶ σπατάλην,
κι' ἐγαύγιζες ἀνηλεῶς τοὺς τόσους ὁδοστάτας.
Κι' ἐδείχθης, Ἐκτορ, εἰς αὐτὸ τὸ ζήτημα νοήμων
καθὼς καὶ ὁ Καμπούρογλους κι' ὁ κύριος Φιλήμων.

Πλὴν τέλος πάντων ὁ Θεὸς ἠδδόκησε νὰ στείλῃ
κατὰ κοράκων μελανῶν τὸ σύστημα τῶν φόρων,
καὶ οὕτω πῶς ἀνέπνευσαν καὶ ἄνθρωποι καὶ σκύλοι
καὶ πάντες ἐπερίμεναν νὰ φάγουν κατὰ κόρον.
Ἄλλ' ἄλλαι μὲν βουλὰι Θεοῦ καὶ ἄλλαι τῶν ἀνθρώπων,
κι' ἕνα πρῶτ' εὐρέθηκε ὁ Ἐκτωρ εἰς τὸν τόπον.

Καὶ τώρα πλέον 'στὴν ζωὴν ὁ Ἐκτωρ δὲν ὑπάρχει,
τώρα ὅπου ἀνέτειλε πανευτυχὴς ἡμέρα,
τώρα ποὺ τὸν ἀφέντη του θὰ ἔκαμναν Νομάρχῃ,
τώρα ποὺ θὰ ἐγέμιζε τὴν φιλην του γαστέρα.
Τώρα π' ἀνθίζουν τὰ κλαδιά καὶ βγάζ' ἡ γῆ χορτάρι,
τώρα ὁ χάρος διέλεξε τὸν Ἐκτορα νὰ πάρῃ.

Ἀπέθανεν ὁ ἀτυχὴς ἀνευ στενοχωρίας,
πλὴν ὅταν ἦλθεν ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἐψυχορράγει,
λέγεται πῶς ἐλάλησε περὶ φιλοπατρίας
κι' ἐζήτησε τὸ ὑστατον ξερὸ ψωμὶ νὰ φάγῃ.
Καὶ ὅταν κατενόησε πῶς μέλλει ν' ἀποθάνῃ,
ἐγαύγισεν ἡμιθανής: «Ζήτω τοῦ Δεληγιάννη!»

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον.

**Διάφορα κοινωνικά
καὶ ἀναμῆξ πολιτικά.**

— Ἐγινε τέλος ἑναρξίς καὶ τῆς βουλῆς τοῦ κράτους.
— Καὶ πάλιν ὑπεδέχθημεν τοὺς Μεγαλειοτάτους.
— Πάλιν ἡ νόσος Ἰ λ α ρ ἂ ἐνέσκηφεν ἐσχατῶς.
— Καὶ Ἰ λ α ρ ὅ τ ης ἀρκετὴ ἐπικρατεῖ 'στὸ κράτος.
— Κοκόται συνεπλάκησαν προχθὲς μὲ Ἀστυνόμους.
— Φόνοι πολλοὶ 'στὸν Μενδρεσὲ κι' ἀνάμεσα 'στοὺς ὁρμάνους.

— Φεύγουν εἰς τὰς πατρίδας των καὶ οἱ στραταγίται.
— Μᾶς ἔρχονται ἡ ὀπεραις καὶ οἱ Δεπλεπτινῆς.
— Παύσεις πολλαί, διορισμοί, καθὼς καὶ μεταθέσεις.
— Ἐψόφησαν τὰ δροὶ σκυλιὰ τοῦ βουλευτοῦ τῆς Μείσης.
— Ἡ Ἐθνικὴ μας Τράπεζα πιστώσεις πλὴν δὲν κάνει.
— Ὁ Μίχης διορίζεται λακὲς τοῦ Δεληγιάννη.

— Μᾶς ἔρχονται καὶ βουλευταὶ πολλοὶ ἀποτυγχάνει.
— Φουστανελάδες Δήμαρχοι κατέφθασαν πεινῶντες.
— Ὁ Σώμερβιλ μετώκησεν εἰς τοῦ Καλαποθάκη.
— Πολλοὶ προσηλυτίζονται 'στὸ κόμμα τοῦ Μακράκη,
κι' ἐδέχθη τὸ τρισύνθετον ἡ Καλαμάτα ὅλη.
— Τοὺς Ὑπουργοὺς ἐξάλισαν τὰ ἐν Φιλιππουπόλει.

— Ὁ Ἀϊ-Γιάννης τοῦ Ψυρρή, ὁ καὶ Χρηστοκοπὴς
μαθὼν πῶς δὲν θὰ συλληφθῇ ὁ κύριος Καπίδης,
ὁ καὶ γαμβρὸς τοῦ Κατσάνδρη, εὐθὺς μετετοπίσθη,
καὶ μὲ ἀλλόκοτον τριγμὸν τὸ κάδρο του ἐσχίσθη.
Καὶ ἦτον ἀπερίγραπτος, ὡς λέγουν, ἡ χαρὰ του,
καὶ δάκρυον ἀνέβλυσεν ἀπὸ τὰ βλέφαρά του.

— Μεγάλαι καταβάλλονται φροντίδες περὶ βρώμας.
— Συγγράφει περὶ Ναυτικῶν ὁ σίρ Ῥοδόρτος Ῥώμας.
— Τοῦ Ὑπουργεῖου σύσκεψις ἐγένετο μετ' ἄλλῃ,
φόρον εἰς τὰ γρασίδια μας καθόλου νὰ μὴ βάλῃ.
Τὸ μέτρον εἶναι ἄριστον, γιὰτὶ, καθὼς τὰ πᾶμε,
πολὺ ὀγρήγορα θαρρῶ γρασίδια πῶς θὰ φάμε.

**Ζεῦκι καὶ δροσιὰ
εἰς τὴν Κηφισσιὰ.**

Ἐπὶ τῆς Κηφισσιᾶς τὸν πλάτανο, ὅπου δροσιὰς σκορπίζει,
ποῦ ἔχει τὴν θεόρατῃ εἰς τὸ πλευρό του λευκὴν,
ἡ μουσικὴ τοῦ Καίσαρη ἀπόψε παϊάνιζει·
καὶ οἱ παρακαθήμενοι κάνουν μεγάλο ζεῦκι.
Ἀπολαμβάνουν τὸν λεπτόν τῆς Κηφισσιᾶς ἀέρα,
ἐνῶ μὲ ἡχοὺς μουσικῆς πληροῦτ' ἡ ἀτμοσφαῖρα.

Πάντες λοιπὸν ὅς σπεύσωσι μετὰ λεωφορείου
'στὸν νέον σιδηρόδρομον τῆς Ἀττικῆς—Λαυρίου,
διότι προμηνύεται ἡ συρροὴ μεγάλη
καὶ εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ μὴ χωρέσουν ἄλλοι.
Καὶ τί λαμπρὸν 'στὴν Κηφισσιὰ καφὲ βαρὺν νὰ πίνῃ;
κάτωθεν δένδρων σκιερῶν καὶ τῆς ὀχρᾶς σελήνης!

Καφενὲ τῶν «Εὐφρονούντων» — νύκτα 'μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατατῆς ἡδονῶν τῶν
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μεγαλοῦρα.